

РЕШЕНИЕ

№ 11579

гр. София, 04.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разглежда дело номер **1167** по описа за **2025** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи - представлявана от главен комисар - Л. Н. - директор срещу Решение № 5218/30.11.2024г. постановено по НАХД № 8354/2024г. на Софийски районен съд, НО, 6-ти състав, с което е отменен Електронен фиш Серия К 8490329/2023г., издаден от СДВР, с което на М. С. Г. е наложена глоба в размер на 50 лв., на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на постановения съдебен акт, поради съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон. Счита, че в първоинстанционното производство е представен и приобщен към материалите по делото, от въззиваемата страна, доказателствен материал, доказващ, логично, последователно, безспорно и непротиворечиво, че лицето М. С. Г. е извършило съставомерно нарушение по ЗДвП. Излага доводи, че като е постановил процесното решение, СРС е допуснал отпадане ангажираната административно наказателна отговорност и снемане на същата от лице, доказано нарушило Закона за движение по пътищата. В оспореното съдебното решение не са съобразени нито фактите, нито доказателствата досежно извършеното нарушение и

установяване на същото. Твърди, че словесното описание на нарушението и правната квалификация съвпадат по признаци, както и наложената санкция е съобразена с нормативно регламентирания размер. Счита, че извършеното нарушение е било безспорно установено от приложения снимков материал от техническо средство. Твърди, че доказателствата събрани в хода на производството са непротиворечиви и безспорно доказват и установяват фактическата обстановка по казуса. Моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло оспореното решение и потвърди електронния фиш. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност по отношение на претендираното адвокатско възнаграждение.

Ответникът - М. С. Г., се представлява от адв. С., който моли решението на СРС да бъде оставено в сила. В допълнение сочи, че не се касае за констатирани няколко секунди разлика между GPS координатите и снимката, която е приложена в кориците по делото, касае се за 16 минути разлика, доколкото снимковият материал обективира час 14:32 часа, докато посоченият час на нарушението е 14:48 часа.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна и доказана.

Административен съд София - град, XV – ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав приема, че решението е валидно и допустимо, но неправилно. Същото е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 08.10.2023г., в 14:48 часа, М. С. Г. управлявала лек автомобил „Волво XC 60“ с ДК [рег.номер на МПС] , в [населено място], по [улица], до № 226, с посока на движение от [улица]към Околовръстен път, като се движила със скорост от 68 км/ч - над разрешената скорост от 50 км/ч за населено място. Скоростта на движение била установена с автоматизирано техническо средство - АТСС MD1195, записващо и заснемащо дата, скорост, час и регистрационен номер на автомобила. Въз основа на изготвения снимков материал СДВР издал Електронен фиш за налагане на глоба Серия К № 8490329, с който на жалбоподателката била наложена глоба в размер на 50лв. на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че административнонаказващият орган е допуснал съществени нарушения на материалния закон по смисъла на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Приел е, че от така представеният снимковия материал, липсват данни за измерена скорост на процесния лек автомобил „Волво XC 60“ с ДК [рег.номер на МПС] . Приел е също, че са различни и данните от GPS, удостоверяващи часа на записа - снимковият материал обективира час 14:32 часа, докато посоченият час на нарушението е 14:48 часа.

Тези изводи не се споделят от настоящия решаващ състав.

С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. Според кореспондиращата на извършеното нарушение санкционна норма на чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП водач, който превиши разрешената скорост в населено място, се наказва, както следва: за превишаване от 11 до 20 км/ч.- с глоба 50 лева.

„Електронен фиш“ е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Касае се за своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции, приравнен едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (фикцията по чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити. Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП е специална по отношение на общите норми за издаване на НП – чл. 57 ЗАНН и датата, часът и мястото на нарушението са посочени в достатъчна степен.

Според касационния състав, видно от снимковия материал - веществено доказателствено средство в административнонаказателния процес по arg. от чл. 189, ал. 5 ЗДвП, ясно и точно е описано мястото на нарушението, географските координати посредством GPS. Като част от преписката по административнонаказателното производство е приложена Снимка към ЕФ, Серия: К, № 8490329 от 23.12.2023 г. На снимката долу в ляво е отразено „изм. скорост: 71 км / ч“. На същия ред е отразено: „Ограничение: 50 км / ч“ След това е посочено следното: „Посока: приближаване“. На следващия ред на снимката е посочено следното: „Валидност на проверката: 2024 – 03 – 14 GPS: N42. 709263, E23. 424840.“ На третия ред от тази снимка е посочено: „Дата / час: 2023 – 10 – 08 14:48:04 Радар: „CORDON – М“ 2 С.. # MD1195“. На последния ред е посочено: „Локация: [улица], Гр. С.“.

В своята съвкупност това означава, че изводът на СРС за липса на данни върху снимката за измерена скорост на лек автомобил „Волво ХЦ 60“ с ДК [рег.номер на МПС], не е съответен на доказателствата по делото. Не е налице и разминаване в часа и минутата на установеното нарушение. И в ЕФ и на снимката е отразено 14:48 часа. Единствената разлика е, че на снимката има и секунди, т. е. посочено е 14:48:04. Софийският районен съд е приел, че на снимка по делото е отразен час „14:32“, но снимката не се отнася до лек автомобил „Волво ХЦ 60“ с ДК [рег.номер на МПС].

В конкретния случай от събраните във въззивното производство доказателства безспорно се установява годността на мобилната система за контрол, мястото, на което е извършван контролът, ограничението на скоростта на мястото на контрола, измерената скорост. Ясно на приложената снимка се вижда регистрационния номер на автомобила и измерената скорост, а относно субекта на нарушението - разпоредбата на чл. 188, ал. 1 ЗДвП изрично предвижда, че се наказва собственикът, ако не посочи на кого е предоставил превозното средство.

Нарушението е установено с автоматизирано техническо средство CORDON – М2 като от снетия от системата и приложен по делото снимков материал, който съгласно чл. 189, ал. 15 от ЗДвП е годно доказателствено средство, се установява точното

място, на което е осъществяван контролът и е установено нарушението, въведеният за участъка скоростен режим, измерената скорост и регистрационния номер на автомобила.

В случая от съдържанието на административнонаказателната преписка се установява наличието както на протокол, така и на снимка на разположението на уреда като съдържащите се в същия данни удостоверяват началната дата на поставяне и мястото на осъществявания контрол, индивидуализация на използваното техническо средство, ограничението на скоростта в контролирания участък, времеви интервал на работа на АТСС, броя на установените в същия часови период нарушения за скорост. Видно от този протокол, определеният работен часови график на техническото средство за този пътен участък е от 14:30 ч. до 16:30 ч., като процесното нарушение, обективизирано в снимка с час на фиксиране на изображението 14:48:04 ч. Следователно, последното е извършено в рамките на установения с посочения протокол времеви отрязък. Описано е, че уредът се задейства за приближаващи МПС-та и при стационарен режим на измерване. В Протокола за използване на автоматизирано техническо средство са посочени и общия брой на констатираните нарушения, номерата на първото и на последното изображение, вида и номера на ползваното техническо средство, както и това, че то е преминало метрологична проверка, за което има издаден Протокол № 020-СГ-ИСИС/14.03.2023 г. с годност за експлоатация до 13.06.2027г. Цитираното статично изображение съдържа достатъчни и категорични данни за датата, часа, локацията, GPS координатите и скоростта на движение на превозното средство, като автомобилът е ясно идентифициран като марка, модел и регистрационен номер в тази снимка. При това положение трябва да се приеме, че приобщеният по делото доказателствен материал установява от една страна съответствие между мястото на нарушението, посочено в приложената снимка и мястото на нарушението, отразено в издадения електронен фиш, а от друга – местоположението на използваното АТСС и автомобилът, чиято скорост е засечена от техническото средство, поради което съдът приема, че цитирания протокол отговаря на изискванията на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г.

Нарушението е точно и ясно описано, като са отразени обстоятелствата, при които е било извършено. Нарушителят е бил запознат с всички съществени факти от значение за реализиране правото му на защита срещу административнонаказателното обвинение, което право е осъществил. Нарушителят е бил в състояние правилно да възприеме фактическите и правни рамки на нарушението и адекватно да организира защитата си, което в действителност е сторил. Ето защо, в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са самостоятелно основание за отмяна на издадения санкционен акт, поради което и изводите на СРС в обратна посока не могат да бъдат споделени.

Правилно е определена и наказуемата скорост, съгласно данните от полевия тест, посочени в Протокол от проверка № 020-СГ-ИСИС/14.03.2023 г. на АТСС – 3 км. /ч. за установената скорост от 71 км. /ч., като с ЕФ е санкционирана скоростта, след приспадане на допустимата грешка.

По изложените правни съображения, касационната инстанция приема, че оспореното решение е неправилно и трябва да бъде отменено и постановено ново, с което обжалваният електронен фиш да бъде потвърден.

При този изход на спора претенцията на касатора за присъждане на юрисконсултско

възнаграждение е основателна, като същото трябва да бъде определено в размер на 80 (осемдесет) лева, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на делото.

Водим от горното, Административен съд София - град, XV - ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 5218/30.11.2024 г. постановено по НАХД № 8354/2024 г. на СРС, НО, 6-ти състав, с което е отменен електронен фиш серия К 8490329/2023 г. издаден от СДВР и вместо това постановява.

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш серия К 8490329/2023г., издаден от СДВР.

ОСЪЖДА М. С. Г., ЕГН [ЕГН], да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението не подлежи на обжалване.